

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations Uitrusting	Bart Mellebeek Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Informatica	Bart Herremans Velmerlaan 43 3806 Velm 011/760455 bart.herremans@hamok.be
Secretaris (intern)	Pascal Mylle Maasbeekstraat 9 3945 Ham 0485/41.94.38 pascal.mylle@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern) Lidgeld	Fernand Scheelen Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: BE84 7795 9196 4459 fernand.scheelen@hamok.be	Materiaal	Tuur Cloostermans Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be
Schatbewaarder Kantine	An Verberne Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. IBAN BE68 4581 0482 3134 BIC KREDBEBB 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be	Jeugd	Dries van der Kleij VVO: ploegencommissie Blandenstraat 208 3052 Haasrode dries.vanderkleij@hamok.be

Tussen Berm en Toog

Zalige tijden voor de Vlaamse oriëntatieloper die afgelopen maand overspoeld werd door zo maar eventjes 13 wedstrijddagen. Wellicht te veel luxe voor de verwende hamokker want kwamen er in de proloog van de 3-daagse van België amper 8 hamokkers opdagen voor een stadsparkprintje in Genk op een spiksplinternieuwe kaart, dan werden er in de daaropvolgende drie dagen maximaal 18 rood-zwart geteld. Buitenstaanders begonnen zich al echt zorgen te maken over het zieleheil van de club die ooit prominenter aan de start kwam van Belgische oriëntatie-evenementen.

Olikaards stelden zelfs al een fusie met Borasca voor!

Op het einde van de drie(vier)daagse toch een dertigtal hamokhandjes op elkaar en het respect

van velen voor Greet Oeyen die de elitereeks overheerste en ook zowaar voor Peter Krampiltz die blijkbaar klaar is om de macht te grijpen in de H35-categorie. Alleen nog even Jan Oeyen en Nicolas Sillien oppeuzelen en hij is een waardig opvolger van illustere clubgenoten. Tranen moesten gedroogd worden bij Georges Deferme, Bart Mellebeek, Luc Melis en Wim Hoekx, alle vier erg goed, maar net niet goed genoeg om op het podium geroepen te worden. Vooral vele zakdoeken voor Wim die in de jachtstart op Kattevenia hongerig als een leeuw amper 17" achter de Zweedse prooi Tore Tjernlund mocht starten. De elektronica besliste er anders over want zijn emit-badge deed geen lichtje branden, noch op de controlepost noch bij de organisatoren die weigerden de gemiste start bij te sturen.

Een podiumsmetje op de overigens voortreffelijke organisatie die de ruim 600 deelnemers - waarvan de helft buitenlanders – best kon bekoren. De werkgroep onder de bezielende leiding van Simonne Silvi smeedde een krachtig samenwerkingsverband tussen de VVO-clubs die een indrukwekkend peloton medewerkers wisten te mobiliseren om het geheel in goede banen te leiden. Heel veel pluimen trouwens voor de hamokkers van dienst: Ronny Timmers zetelde van in den beginne in het organisatiecomité en leidde de informaticaploeg i.s.m. Bart Herremans en Jeroen Hoekx feilloos door de digitale velden en dat Ronny voor de mobilisatie van de halve familie Timmers zorgde was lekker meegenomen.

Hendrik Lisby, onze kakelverse IOF-controleur legde de baantjes voor de WRE op ‘Zwarte Bergen’. Niet alleen een eer maar ook een loodzware opdracht die hij – herverkenningen inbegrepen – vlekkeloos (ja, kom op één klein groen vlekje na) voltooide. En dat Pascal Mylle de kinderomlopen inspireerde en An Verberne cateringdiensten leverde had u ook zelf kunnen bedenken.

Eigenaardig genoeg wist de driedaagse van Brabant in het ‘verre buitenland’ meer te bekoren met respectievelijk 15 (sprint), 26 (Straatseheide) en 38 (Oostelbeerseheide) hamokkers in tirailleur door Nederlands mooiste militaire velden. Dat hebben sommigen geweten want zelfs op zondag kan je daar niet ongestraft langs fuseliersputjes dartelen, zeker niet als die bemand zijn door zwaar bewapende Nederlandse krijgers, die – wellicht opgefokt door de Vlaamse tongval – zich geroepen voelden om elke morzel Hollandse grond net niet met vuurkracht maar toch wel met zwaar verbaal geschut en met veel spierkracht te verdedigen. Het een en het ander zorgde voor enige commotie maar vooral voor veel aanpassingen in de uitslagentabellen waardoor het een weliwaar lange en drankrijke, maar toch nog gezellige namiddag werd. Op het einde mochten Georges Deferme en Peter Krampiltz triomfantelijk de totale overwinning vieren al werd er geen capitulatie ondertekend door de

verslagen vijand. De familie Deferme was met hun offensief op vreemde bodem trouwens bijzonder succesrijk: Nancy (2) en Gunther(2) gaven het voorbeeld aan Miel (2) en Lies (3) met veel medaillegekletter als gevolg. Roxanne Geldof (2), Dirk Deygers (2) en Tuur Cloostermans (3) vuurden in steun. In de annalen zal deze Nederland-België nochtans weer geboekstaafd worden als een erg ongelijke strijd door het numerieke overwicht van de Belgen: 186 Belgen tegen 74 Nederlanders!

Op de konijnenberg in Vosselaar waar Trol een prachtig sprintdecor creëerde, oogsten alleen de hamokoudsten eeuwige roem met een Belgische titel: Maria Delarbre, Roza Goos en Willy Van Caelenberghe veroverden het prestigieuze schildje waar Luc Melis, Hélène Gielen en Greet Oeyen jammerlijk net naast grepen en de 19 overige hamokkers enkel met een intensieve oriëntatiebeurt, dwaze fouten en andere bizarre belevenissen in het lijf huiswaarts konden.

Konden de stadsoriëntatielopen in Turnhout en Diest (wie heeft er al een uitslag van de Rik Thys gezien?) nog respectievelijk 27 en 31 hamokkers bekoren dan wisten de eigen lenteloopjes met de grootste hamokdeelname te scoren: 38 hamokkers flaneerden op ‘Heidehuizen’ op het commando van Peter Krampiltz door het struikgewas dat na een ontegelijk nat onweer behoorlijk verfrissend was.

Het beste werd echter bewaard voor het leste: in Zonhoven verkende Ronny Timmers de buurt waar hij nieuwbouwgewijs was neergestreken en dat resulteerde in een nagelnieuw kaartje: ‘De Basvelden’! 46 clubgenoten laveerden tussen 6 voetbalvelden, een atletiekpiste, 9 tennisvelden, een tennishal, een honkbalveld, volley en basket, skatevelden, hopen speeltuigen en een goedgevulde kantine: 132 oriënteurs om precies te zijn. De gastheer en –dame waren daarmee zeer tevreden.

(lees verder op de volgende bladzijde)

In cauda venenum.

Inmiddels is het al juni en de grote 'clubaflossing' verteerd. Of eigenlijk nog niet wegens zwaar op de maag blijven liggen.

Het was nochtans een prachtig project van het 'event team' onder de behoorlijk imponerende leiding van Peter. Hij gebruikte zijn indrukwekkende en niet aflatende overredingskracht om de hamokkers warm te maken voor dit veeleisend ploegenwerk. Elk team moest immers bestaan uit 6 lopers waarvan minstens 2 dames, minstens 1 jongere -16 of jonger, minstens 2 lopers +40 waarvan minstens 1 + 50. 24 Hamokkers meldden zich voor deze verre verplaatsing naar Martelange en wonder boven wonder: exact 4 reglementaire ploegen konden hieruit worden gedestilleerd. Dat je met 24 personen geen bus kon vullen was een financiële meevaller en Wim dirigeerde het vrolijke zootje carpoolgewijs naar 'La Folie' in Martelange. What's in a name!

Het werd best een aangename dag. Konden de lopers van ploeg 2,3 en 4 al vlug vrij stressvrij het bos induiken wegens geen uitzicht op een podium dan bleven de kleppers van ploeg 1 na een aarzelende start van Greet (8) sterk presteren. Gunther raapte 5 tegenstanders op en Klaas Mellebeek nam zowaar de leiding. Wim verdedigde die plaats succesvol, Sofie verloor 1 plaats maar Thomas trok al zijn O-registers open, passeerde met gemak François Clapuyt van ASUB en kwam als 1ste over de meet!

Helaas, driewerf helaas met een emitbadge die aan de start niet gecleard was. Geen nood, even de back-up label laten controleren en dat euvel werd opgelost. De jury beraadslaagde maar weigerde hamok als winnaar aan te duiden. Een klacht werd ingediend maar ook een 2de maal bleef de uitspraak van de jury negatief. Hamok zal bij de technische commissie in beroep gaan!

De knijper

Voorinschrijvingen

Inschrijvingen bij Daniëlle

Beker van de Secretaris

Vrijdag 21/6 Algemene Vergadering met voorafgaand de Beker van de secretaris.

Rendez-vous: Jeugdzaal Kristoffelheem Oostham

Start van de wedstrijd om 19:00h.

Er is douche en kantine met broodjes.

Algemene vergadering aansluitend.

Inschrijven verplicht via:

pascal.mylle@hamok.be

Wiet Special

De meest zomerwedstijden waarvoor je vooraf dient in te schrijven, werden al in ons vorig nummer vermeld (Nationale 3, BK fietsoriëntatie...) maar er is toch nog één wedstrijd die we even onder jullie aandacht willen brengen, namelijk de Wietspecial. Iedereen die de Wiet kent, weet dat hij 'gene gewone' is, en als hij dan een wedstrijd

organiseert, verwacht je je ook best aan iets ongewoons. Op zaterdag 10 augustus organiseert hij in Kasterlee zijn Wietspecial:

Oriëntatie met kayak, fietsen, lopen...

Een wedstrijd voor teams van 2 personen. Er worden 3 klassementen opgemaakt: heren, dames, gemengd.

De wedstrijd start in een tweepersoonskayak op de Kleine Nete waarbij een aantal controleposten moeten worden geprikt. Kayaks worden door de organisatie ter beschikking gesteld. Aansluitend volgt een bike-run waarbij weer een aantal controleposten moeten worden geprikt. Eén deelnemer fietst en één deelnemer loopt. De looper mag niet bij op de fiets plaatsnemen. Er mag gewisseld worden zo veel men wil en de looper en de fietser moeten niet noodzakelijk samen blijven. Beide deelnemers moeten een fiethelm opzetten.

Als je die periode in het land bent, zeker een aanrader!

BK Sprint

12 mei 2013 – Vosselaar (Konijnenberg)

Eerste
Maria Delarbre
Roza Goos
Willy Van Caelenberge
Tweede
Greet Oeyen
Hélène Gielen
Luc Melis

Plezante wedstrijd precies op de Konijnenberg. Veel draaien en keren, mooi open bos en goed

Hamse hazen blijven verbazen!

veel posten. Wij moesten het missen, want het gaat niet goed met Lommel-OK, maar hebben er veel spijt van. Een zestal podiumplaatsen werden er bijeen gelopen door de verzamelde hammers en dat is voor een BK alles beschouwd niet slecht. Gezien het aantal deelnemende clubgenoten zouden wij het zelfs goed durven noemen.

Als we bekijken wie daar dan voor zorgde is duidelijk wat het criterium is om op een technisch sprintkampioenschap een medaille te halen. Snelheid? Weg ermee. Ervaring en kaart kunnen lezen!

Continental Centurion

Lange eenzame uren...

50 worden is een mijlpaal in ieders leven. Dat we dan allemaal van die gekke ideeën krijgen en dingen willen presteren waar een normaal mens niet aan denkt, heeft waarschijnlijk te maken met de angst van het ouder worden. Onze conditie gaat stilaan achteruit, en dat is nu net iets dat wij sportievelingen, niet willen. Wij willen ons steeds maar weer blijven bewijzen. In ieder van ons zit een winnaar !

Oriënteurs zijn een ras apart, maar oriënteurs beoefenen meestal ook nog wel één of andere extra sport. De ene rijdt één of ander kolleke in de bergen, een andere gaat veld- of berglopen, er zijn er die marathons lopen, hier of daar een klein triatlonneke of ne zware duathlon gaan doen, of... af en toe eens een fikse wandeling gaan maken. Dat laatste is nu net hetgene dat ik in mijn verleden steeds veel heb gedaan. Oude liefde roest niet, en dan heb ik het niet alleen over mijn eerste echte vriendje.

Destijds, 3 dagen voor mijn 21e verjaardag besloot ik mijn kans te wagen om eens een centurion (161km stappen in 24 uur) in Engeland te stappen. Geen enkele belgische had dit ooit gedaan, dus, waarom niet. En ja hoor, na behoorlijk wat afzien en 23.20.14 kwam ik, moe, vol blaren, maar voldaan over de meet. Ik hoor het mezelf nog zeggen, dit doe ik NOOIT

meer ! Maar toen ik begin januari mijn vriendinnen, die ook allemaal de kaap van de 50 bereiken, hoorde zeggen, “wij gaan dit jaar onze grenzen nog eens verleggen”, dacht ik bij mezelf, tja, waarom niet ? Laat ik ook nog eens iets zot proberen, een laatste uitdaging voor mijn 50e verjaardag, en dat voor een luttele prijs van 30 euro inschrijvingsgeld. Vol goede moed startte ik met enkele wandeltrainingen. Alles liep vlot. Het enige probleem was dat ik mijn oriëntatievrienden behoorlijk verwaarloosde. Maar ja, met mijn come-back komt dat hopenlijk vanzelf wel weer in orde. Mijn eerste test was een wedstrijd van 15 uur. Zonder problemen wandelde ik daar 113 km. Geen blaren aan de voeten, geen pijn in benen of knieën. Waarom dan langer wachten ? Je bent er toch NOOIT klaar voor. Een maand later besloot ik dan ook mijn kans te wagen op de continental centurion in Weert. In Nederland is dit de Europese versie van de centurion en ja, dat speldje had ik nog niet in mijn bezit. Op 18 mei was het dan zover. Het startschot werd gegeven en met het verstand op nul op weg. Max. 24uur afzien, wat is dat in een mensenleven ? 4 rondjes van 415 m – 1 rondje van 1900 m en 25 rondjes van 6295 m stonden me te wachten. Alles liep goed, zelfs het weer was me goedgezind. Zaterdagavond kreeg ik zelfs onverwachts het gezelschap van een bende supporters. Leuk ! Ze hadden een mooie spandoek gemaakt, en riepen, uiteraard met een glaasje cava in de hand, zo hard ze konden. Op elke straat langs het parkoers werden leuke teksten neergeschreven. Kortom, het zorgde voor heel wat afleiding in de lange uren die nog zouden volgen. Ondertussen kende ook iedereen die ik dubbelde mijn naam. Geregeld werden er bij het inhalen grapjes over de teksten gemaakt. De nachtelijke eenzame uren naderden. Nog steeds liep alles vlot, buiten een flinke blaas aan mijn linkervoet, maar ja, zolang je doorgaat, is dit een te verwaarlozen ongemak. De nacht passeerde. Het aftellen kon beginnen.

Het moet nu toch lukken ! Had ondertussen ruim wat voorsprong opgebouwd. Na ettelijke uren en rondjes weerklonk plots het geluid van de bel, het laatste rondje. Je kunt je niet voorstellen welk gevoel er dan door je lijf gaat. Eindelijk genieten van de tekst die ik ondertussen al uit mijn hoofd kende: "Hilde Krols is bijna binnen, het feest kan beginnen ". Alle energie die nog overbleef verzameld, en in 54 min. ronde afgehaspeld. Oef, het is gedaan, ik heb het gehaald, 22.27.30. Bijna één uur minder dan in mijn jonge tijd. Ouder worden heeft dan toch zo zijn voordeel.

Bedankt aan mijn trouwe supporters, voor jullie steun onderweg, voor de vele smsjes vooraf. Zonder jullie zou het heel wat moeilijker zijn geweest.

En ja, tot op één van de volgende crosskes, want jullie gezelschap en babbel heb ik enorm gemist.

-- Hilde Krols

** Noot van de voorzitter: Naast Hilde haar exploit is er ook nog Marc Mertens die het laatste weekend van juni de bekende 'Iron Man' triatlon in het Oostenrijkse Klagenfurt zwemt/fietst/loopt. Veel succes!*

Driedaagse van België

Net niet...

18-19-20 mei 2013 – Genk/Luyksgestel

Eerste
Greet Oeyen
Derde
Peter Krampiltz

Drie dagen lopen in de meimaand in onze streken is moeilijk. De uitwijkoefeningen naar Zillebos/Melberg en Kattevenia leverden gelukkig toch nog interessante wedstrijden op, hoewel het terrein er natuurlijk niet kon tippen aan detweede dag op Zwarte Bergen.

Wat resultaten betreft is het op zo'n grote wedstrijd altijd moeilijk om er vooraan bij te zijn. Slechts twee podiumplaatsen werden er door clubgenoten bijeen gelopen. Dat waren dan wel niet de minste. Greet was een klasse te sterk voor de concurrentie bij de dames elite. Enkel op de tweede dag moest ze de Spaanse toplooperster Anna Serrallonga laten voorgaan. Van de deelnemende Belgische dames kwam enkel Aline Hermans in de buurt. 7 seconden op dag 1, 1:01 op dag twee en dan direct 6:30 in de jachtstart op dag 3.

Peter Krampiltz is al het hele jaar sterk bezig. Ondanks blessureleed was hij de regelmaat zelve. Elke dag derde in de H35 en dan ook nog in het eindtotaal. Voor CISM kunnen ze al niet

meer langs hem kijken.

De rest van de club was zo goed als allemaal vierde: Klaas Mellebeek; Bart Mellebeek, Luc Melis, Wim Hoekx en Georges Deferme! Bijna, maar toch vooral voor Wim heel dichtbij. Op papier dan, in werkelijkheid was het vlot tweede. Emit kapot in de jachtstart, 16 seconden na nummer 1 moeten vertrekken en dat dan niet kunnen. Wat een frustratie. Als ze dan nog zeggen aan de start dat hij een nieuwe starttijd krijgt en die daarna dan toch niet opschrijven, dan is het onbegrijpelijk dat de jury zo'n klacht verwerpt.

Wij zaten drie dagen aan de computer. Wat een miserie was dat. Buitenlanders die SportIdentnummers doorgeven, niet clearen

voor de start, maar de helft van de posten inleggen en dan de laatste dag nog als hoogtepunt uitgemaakt worden door een Fransman en verbod krijgen om nog in Frankrijk te komen lopen. Hij heeft nu wel door dat al dat zuiders temperament niet werkt. Ronny bleef er gelukkig kalm bij. Wij

herinneren ons nog een sprint voor de derde plaats in een BK Aflossing vele jaren geleden (2004?). De concurrent van hem begon te duwen en trekken alsof hij een voetballer was, maar die vloog dan enkele seconden later ook het publiek in. Die woedende Fransoos heeft dus geluk gehad.

Run for Fame

Hamok for fame!

1 juni 2013 – Leopoldsburg

Dat we op oriëntatieaflossingen mee kunnen dingen naar een overwinning is op het BK clubaflossing nog eens gebleken, maar dat we op straat ook ons mannetje kunnen staan dat is toch een verrassing. Op de eerste zaterdag van juni staat in Leopoldsburg altijd de jaarlijkse jogging geprogrammeerd. Eén van de wedstrijden is “Run for fame”, een aflossingswedstrijd die door 5 personen per ploeg gelopen wordt en waar elke loper een ronde van 1100 m moet afleggen.

Vorig jaar werd dit onderdeel voor de eerste maal toegevoegd aan deze Kampse loopwedstrijd en won ETL (Endurance Team Limburg) een club dat uit duo- en triatleten bestaat. Als medeorganisator van deze wedstrijd had ik het gevoel dat we met Hamok een ploeg konden samenstellen om mee te strijden voor de

overwinning. Bovendien was dit een ideale manier om onze club tijdens een groot sportevenement (en waar ook veel publiek aanwezig is) eens in de “picture” te zetten. Na wat heen en weer gemail kregen we 2 ploegen bij elkaar voor de editie 2013. Hamok 1 bestond uit de familie Deferme (Miel, Lies, Georges, Nancy en Gunther), In Hamok 2 verdedigden Sven Francet, Steve Verstraete, Koen en Frederik Meynen en ikzelf de clubkleuren. In totaal kwamen 19 ploegen aan de start. Hiertussen zaten vooral ploegen van winkels, jeugdbewegingen, politieke partijen en de brandweer van Leopoldsburg die in volledige outfit (zelfs met zuurstoffles en masker op) mee deden. Al vanaf het startschot was het duidelijk dat het tussen ETL en Hamok 2, niet voor niets twee sportclubs, zou gaan. Zij sloegen vanaf de eerste meters een grote kloof zodat de rest nog voor de 3e plaats zou lopen. Sven was onze startloper en ook al gaf hij zich voor 200 % toch moest hij een kleine 15 seconden prijs geven aan ETL. Loper 2 van onze ploeg was Steve. Ik weet wel dat hij enkele jaren en kilo's terug een goede 400 m loper was, maar dat hij nu nog zo'n vaart kon zetten verbaasde iedereen. Hij liep onze ploeg naar de 1e plaats en bouwde zelfs een kleine kloof van een tiental seconden uit. Niet alleen de speaker maar ook het publiek stond verstomd te kijken dat een oriëntatieploegje de bovenhand nam van de triatleten die vorig jaar met ruime voorsprong als eerste eindigden. Iedereen verwachtte dat deze koppositie maar van korte duur zou zijn maar ook Koen liet zien dat hij niet alleen in het

bos over een paar goede benen beschikt. Hij vergrootte zelfs de kloof lichtjes en gaf de stok door aan zoon en youngster van de ploeg Frederik. Toen Fre uit het zicht verdwenen was, besepte ik pas dat ik een enorme druk op me kreeg. Ik was thuisloper en medeorganisator van deze wedstrijd en dus verwachtte iedere Kampenaar dat ik de zege niet meer uit handen zou geven. ETL had bovendien één van hun sterkste lopers als laatste pion opgesteld. Ik kon niemand iets verwijten want ik had me zelf als laatste looper opgesteld. Gelukkig gaf Frederik, ondanks zijn geringere tijd om te trainen, er een enorme lap op en wisselden we met een voorsprong van een kleine halve minuut. Toch was ik er niet gerust in. Ik mag dit jaar dan al meer dan 1000 km in de benen hebben, 1100 m afleggen is nog iets anders dan duurtrainingen doen. Bovendien had ik de ganse dag mee geholpen aan de organisatie van deze jogging en waren mijn benen alles behalve fris. Ik besepte ook dat de ETL-loper zeker mijn bloed zou rieken als ik hem korter bij liet komen en dat dit hem een boost zou geven. Ik besloot dan ook maar om er vanaf de eerste meter volle bak tegen aan te gaan. Gelukkig stonden er heel veel supporters langs de baan en die lieten me door hun aanmoedigen mijn zware benen vergeten. Halfweg kreeg ik Nancy die bijna een ronde achter lag in het vizier. Ik had nu een mooi mikpunt om mijn tempo nog wat op te drijven. Toen ik haar passeerde keek ik even achter mij en zag dat de kloof zeker niet kleiner geworden was. Mijn idee om er onmiddellijk in te vliegen had dus gewerkt. ETL zag het niet meer zitten en wierp de handdoek in de ring. Toch besloot ik om tot het einde voluit te gaan : ik kon mijn supporters in de laatste rechte lijn toch niet in de steek laten. Op 200 m van de aankomst werd ik opgewacht door mijn ploegmakers en met veel applaus passeerden we met de voltallige ploeg als eerste de finishlijn. ETL kwam meer dan een halve minuut na ons over de aankomststreep en waren

sportief in hun nederlaag.

De ploeg Deferme (Hamok 1) liet ook van zich horen. Miel kwam als startloper verrassend als 4e in de laatste rechte lijn en perste er nog een winnend spurtje uit tegen de net voor hem lopende concurrent. Lies kon zo als 3e ploeg vertrekken. Onze jongste hamokloopster moest optornen tegen jong mannelijk geweld maar weerde zich als een duiveltje in een wijwatervat. Ze moest dan ook maar één plaatsje toegeven. Georges was dan weer de oudste van alle deelnemers aan de "run for Fame" maar liet toch zien dat hij soms nog jong van hart en benen is. Slechts één ploeg kon hem voorbijsteken en zo gaf hij als vijfde de aflossingstok door aan Nancy. Deze trok alle registers open, kon even in het zog van Luc (Hamok 2 - laatste looper) mee lopen toen deze voorbij kwam en maakte zo weer één plaatsje goed. Gunther die de slotronde voor zijn rekening nam, dichtte eerst de kloof met nummer 3 en liet deze dan in de steek. Met glunderende gezichten legden de Defermes de laatste meters af om uiteindelijk knap op de derde plaats te finishen.

Een overwinning en een derde plaats voor Hamok is meer dan we oorspronkelijk verwacht hadden. Er is ook al een afspraak gemaakt voor de volgende editie : ETL heeft ons opnieuw uitgedaagd want ze willen volgend jaar revanche nemen. Sportief was dit dus zeker super maar waar het oorspronkelijk om ging is ons ook gelukt : naambekendheid maken. Na onze finish kwam het woord "Hamok" verschillende keren door de luidsprekers. Iedereen in Leopoldsbuurg weet nu dat Hamok een oriëntatieclub is en dat jong en oud er terecht kan. Misschien moeten we in de toekomst eens na denken of we niet aan meer van dit soort sportactiviteiten moeten mee doen. Het bevordert namelijk ook de clubsfeer, zeker als we met verschillende ploegen deelnemen. Suggesties zijn welkom.

-- Luc Bouve

Clubaflossing

Hamok schandaleus bestolen!

2 juni 2013 – Martelange

Zondag 2 juni trokken vier equipes van 6 HAMOK-leden naar het verre Martelange voor de jaarlijkse ploegenaflossing. De wedstrijdformule bestaat uit een aflossing van 6 personen waarvan één deelnemer – 16 j., één +H 50 j., 2 dames moeten zijn, en verder nog 2 vrij te kiezen lopers.

HAMOK maakte er werk van, en was de club met het meeste reglementaire ploegen. Met enige ambitie trokken we naar Martelange. Na een carpool-actie kwamen alle clubleden op een comfortabele en economische wijze op het wedstrijdgebied.

De zon was van de partij en de kaart 'La Folie' was van de betere soort.

Vol goede moed vertrokken de eerste lopers om 10.00 uur voor een marathonaaflossing die voor de winnende ploeg ongeveer 4u40 zou duren.

Voor de 4 HAMOK-ploegen waren Greet Oeyen (hamok1), Nancy Wendrickx (hamok2), Koen Meynen (hamok3) en Patrick Bleyen (hamok4) de startlopers. Het duurde een tijdje eer er een rood-zwarte uit het bos kwam. In een treintje kwamen Koen, Greet en Nancy op de plaatsen 7,8 en 9 binnen op 33 teams. Bij een aflossing van deze orde kan er echter nog héél veel gewonnen en verloren worden. En zo geschiedde. Gunther Deferme bracht hamok1 naar plaats 3, en Bart Mellebeek consolideerde hamok 2 op de 8ste plaats. De twee andere teams verloren wat terrein op de top 10.

Hamok 1 zette zijn joker in als 3de loper. Klaas Mellebeek die de jongste tijd héél wat progressie maakt liep een knaller van een wedstrijd en stootte meteen door naar de 1ste plaats. Miel Deferme van Hamok 2 behield de 8ste plaats.

Als 4de loper ging ikzelf (Wim Hoekx) voor Hamok 1 van start. Mijn wedstrijd ving goed aan maar op een gemakkelijke 4de post ging ik

onverklaarbaar in de fout en verloor een goede 3 minuten. Na deze misser kreeg ik H.O.C. met 'Pa Pasquasy' in mijn zog.'Pa Hoekx' tegen 'Pa Pasquasy'. Bij afwezigheid van onze Eliteloper Jeroen moest ik dus de confrontatie met één van de succesrijkste OL-families van de afgelopen jaren aangaan. Ik behield mijn koelheid en het werd een spel van kat en muis tussen Hamok 1 en HOC 1. Zo kwamen we samen aan de kijkpost en op de laatste posten ging 'Pa Pasquasy' echter in de fout. Zo kwam ik als 1ste aan met een voorsprong van een dikke halve minuut.

Sofie Herremans nam over, was achteraf niet zo tevreden over haar wedstrijd maar kwam toch als 2de ploeg binnen met een achterstand van een kleine 3 minuten op ASUB2.

Thomas Van Der Kleij moest het dan af maken tegen François Clapuydt. Dit moest een haalbare opdracht worden! Bij de kijkpost kwam Thomas inderdaad als eerste door met een riante voorsprong. Dit kon niet meer mis gaan tijdens de laatste lus. Bij de doortocht aan de laatste post werd onze clubmakker al bejubeld door de speaker van dienst als overwinnaar. Met brede smile legde Thomas zijn Emit in de finish! Eindelijk HAMOK heeft deze belangrijke overwinning opnieuw beet!

Verschillende HAMOK-leden stonden aan de uitgang van de finish-tent te wachten om Thomas te feliciteren...maar wat duurde het verdacht lang eer hij uit deze tent kwam!

Dan toch maar onze neus binnen gestoken en Thomas moest met de waarheid op de proppen komen...hij had vergeten te clearen bij het binnengaan van de startzone. Maar geen nood: zijn back-up label was correct en natuurlijk wist de wedstrijdcomputer wanneer hij vertrokken en aangekomen was... dit zou toch rechtgezet moeten worden?

Maar tot ieders verbazing weigerde de

wedstrijdjury bestaande uit 3 Waalse lopers om Hamok1 te geven waar het recht op had: de overwinning. Begrijp wie kan? Waarom dient een back-up label dan in godsnaam? Wat zegt het reglement trouwens... wie het weet mag het zeggen? Het enige wat hieromtrent gekend is dat de loper verantwoordelijk is voor zijn emit! De loper dus als gijzelaar van zijn elektronisch punch-systeem.

Wij zijn er echter van overtuigd dat met een beetje goede wil alles rechtgezet had kunnen worden... maar blijkbaar moest er hoe dan ook een Waalse club winnen. Er is werk aan de winkel voor de ABSO-BVOS sportcommissie! Want dit verhaal is wel héél zuur. We willen dit niet meteen in de communautaire hoek duwen... maar toch. Dit stonk!

Trouwens, er waren zeker verzachtende omstandigheden van Thomas. Toen hij de startzone betrad was er niemand van de organisatie te bespeuren bij de clearing-posten (ze waren de massastart van de 4de lopers aan het voorbereiden) en dit is niet conform met de wedstrijdafwikkeling. Dit is een verantwoordelijkheid die de organisator moet nemen. Hopelijk komt er nog een rechtzetting, hoewel... er wordt in onze kleine OL-wereld zelden of nooit teruggekomen op genomen

beslissingen.

Ik vind dat er lichtzinnig omgesprongen wordt de laatste tijd met wedstrijdjury's! Ik heb het zelf ook nog aan den lijve ondervonden tijdens de laatste driedaagse van België. Mijn emit was stuk tijdens de jachtstart. Hierdoor miste ik mijn effectieve starttijd. Ook hier weigerde de wedstrijdjury om mijn tijd te corrigeren, ondanks dat alle gegevens (met getuigen) beschikbaar waren.

Er is werk aan de winkel... om de fairplay van onze sport verder te garanderen.

Zodoende eindigde de uitstap naar Martelange in mineur.

Beste Hamok-ploeg (voorlopig) was Hamok 2 op de 8ste plaats. Hamok3 werd 12de en Hamok 4 werd 14de. Hopelijk krijgt Hamok1 echter waar het recht op heeft: zij zijn en waren het sterkste team. Méér dan 5 minuten na onze arrivé kwam ASub2 op een ongepaste wijze fel juichend aan de aankomst. Ze hadden het nieuws over Thomas zijn emit al gehoord. Op deze wijze winnen kent geen enkele reden om zo ostentatief te juichen en te vieren. ASUB shame on you!

-- Wim Hoekx

Creatief met kaarten

Voor wie niet weet wat te doen op donkere zomeravonden!

250 kg kaarten op de archiefzolder van ex-voorzitter Marc Hermans! Nog daterend van het analoge tijdperk en gezien de snelheid waarmee ANB doorheen Vlaanderens bosbestand molenwiek haast onbruikbaar voor datgene waarvoor ze gemaakt zijn: het oriëntatielopen! En anderszijds dan ook weer te kostbaar om kwasi gratis gerecycleerd te worden zodat de mensheid er later zijn gat kan aan vegen of zomaar gedumpt op de trouwens biologisch knap uitgebalanceerde mesthoop van onze materiaalmeester.

Daarom, bij wijze van antwoord op de oproep van onze archivaris deze te overwegen

lotsbestemming van het meest dier- en duurzame bezit van onze club: kaarten.

1. Gebruik ze als behangpapier.
2. Vooral het kleinste kamertje zal hierdoor een meerwaarde betekenen in uw bestaan. Genieten van een meditatie moment tijdens de ontlasting bij het herbeleven van gelopen wedstrijden of het ontwerpen van bijzonder lastige baanleggingen.
3. In de ontvangsthal van uw huis (appartement, villa, ferme, residentie ...) wordt het een duidelijk visitekaartje van de bewoners. Je moet

de bezoeker niet meer via omwegen op de hoogte brengen van je hobby. Het gesprek over je passie kan onmiddellijk beginnen.

4. Behang je huis thematisch. De slaapkamer: Dommelhof. De badkamer: Waterschei. De studeerkamer: Arenberg. De gastenkamer: Russendorp enz.

5. Gebruik het voorstel om je huis te behangen met kaarten om je partner te testen.

Toelating om het hele huis te behangen: Ze is gek van u. Toestemming voor één kamer: waardevol maatje voor het leven. Toestemming voor één muur: prijzenswaardig maar er is nog werk aan. Toestemming om één kaart in te kaderen: dumpen.

6. Behang het plafond van je slaapkamer. Je blik omhoog zal niet meer zo wanhopig lijken.

7. Gebruik ze om al de wankelende cafétafels van

deze wereld stabiel te zetten.

8. Organiseer origami-avonden voor 'Femina' en laat je kaarten (lesmateriaal) betalen

9. Geef de kaarten van Waterschei gratis aan 'Femen' die er dan 3D-kaarten van kunnen maken.

10. Overhandigen aan ANB die er hun kantoren mee kunnen verfraaien, SIGGIS analogiseren of gewoon om te laten zien hoe mooi dat de bossen er vroeger uitzagen.

Bestellingen met vermelding van aantallen en kaartnaam te plaatsen bij onze materiaalmeester. (tuur.cloostermans@hamok.be)

Wees 'creatief met kaarten' en stuur jouw suggesties op naar de redactie! (jeroen.hoekx@hamok.be)

-- knijper

Nieuwe leden

Fee gezien!

Ik ben Fee Mylle en ben 6 jaar.

Net als mijn grote zus, papa en mama ben ik gebeten door het orientatiebeestje.

Ik ben begonnen met de kinder-o, maar daar ben ik ondertussen een beetje te groot voor. Ik ben klaar voor het echte werk.

Naast lopen ben ik dol op ballet.

En op zaterdag ga ik ook nog ravotten bij de chiro.

Dus, als je binnenkort iets hoort giechelen in het bos, weet dan dat ik het maar ben die eraan komt.

Tot dan!

Beeldverhaal

Dat is verdorie mijne post niet!

En ik weet begot niet waar ik sta!

Het is altijd hetzelfde

... als je iemand nodig hebt zie je niemand!